

AGENȚII ȘI OFICII EUROPENE PENTRU SPAȚIUL DE
LIBERTATE, SECURITATE ȘI JUSTIȚIE

EUROPEAN AGENCIES AND OFFICES FOR THE AREA OF
FREEDOM, SECURITY AND JUSTICE

OLGA –ANDREEA URDA¹

Rezumat: Normele adoptate la nivelul Uniunii Europene în scopul realizării spațiului de libertate, securitate și justiție, au în vedere nu numai armonizarea reglementărilor în materia dreptului penal material dar și crearea unui cadru instituțional centralizat. Agențiile și oficiile Uniunii Europene ce au competențe în prevenirea și combaterea criminalității asigură aplicarea efectivă a normelor de drept penal european. Statul român aplică normele de instituire a acestor entități și creează forme naționale de cooperare și legătură cu cele existente la nivel european.

Cuvinte cheie: spațiu de libertate, securitate și justiție, Uniunea Europeană, infracțiuni transfrontaliere, criminalitate organizată.

Abstract: The rules adopted at EU level for the achievement of an area of freedom, security and justice, are aiming not only at the harmonization of the regulations of the criminal law but also on the creation of a centralized institutional framework. Agencies and offices of the European Union which have competence in preventing and combating crime are ensuring effective application of the European criminal law norms. Romanian State applies the rules establishing these national entities and establishes forms of cooperation and liaison with those at European level.

Keywords: space of freedom, security and justice, the European Union, cross-border crime, organized crime.

1. Oficiul European de Poliție – Europol

Europol - Oficiul de Poliție al Uniunii Europene – are rolul de a acționa în sensul prevenirii și combaterii traficului ilegal de droguri, a traficului internațional cu substanțe nucleare și radioactive, a contrabandei

¹ Asistent univ. dr., Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Drept, email: olga.alexandru@uaic.ro

cu imigranți, a traficului ilegal cu ființe umane, precum și în domeniul furtului și traficului ilegal de autovehicule².

Ca agenție a Uniunii Europene, misiunea Europol este de a susține statele membre în prevenirea și combaterea infracționalității transfrontaliere și terorismului. Pentru a ține pasul cu dezvoltarea criminalității transfrontaliere, Europol menține baze de date și canale de comunicații de tehnologie avansat, oferind facilități rapide și sigure de stocare, cercetare, vizualizare, analizare și realizare a legăturii dintre informațiile principale³. Totodată, Europol îndeplinește rolul de oficiu central pentru combaterea falsificării monedei euro, în conformitate cu Decizia 2005/511/JAI a Consiliului din 12 iulie 2005 privind protecția monedei euro împotriva falsificării⁴.

România a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2007 pentru reglementarea unor măsuri de punere în aplicare a Convenției privind constituirea Oficiului European de Poliție (Convenția EUROPOL)⁵, aprobată prin Legea nr. 329/2007 și care înființează Unitatea Națională Europol din cadrul centrului de Cooperare Polițienească Internațională din Ministerul de Interne și Reformei Administrative în calitate de unitate națională.

Legea nr. 55/2012⁶ privind cooperarea României cu Oficiul European de Poliție (Europol) care abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2007, creează cadrul juridic necesar aplicării Deciziei 2009/371/JAI și stabilește regimul juridic aplicabil activității de cooperare dintre autoritățile publice române și Europol.

² Art. 2 din Convenția Europol.

³ Oficiul European de Poliție, *Analiza Europol. Raportul general privind activitățile Europol*, Editor Agnieszka Biegaj, 2011, p.9.

⁴ Decizia 2005/511/JAI a Consiliului din 12 iulie 2005 privind protecția monedei euro împotriva falsificării, prin desemnarea Europol ca fiind biroul central pentru combaterea falsificării monedei euro, disponibil pe pagina de internet <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32005D0511:RO:HTML> consultat la data de 27.08.2013.

⁵ Publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 28 iunie 2007.

⁶ Legea 55/2012 privind cooperarea României cu Oficiul European de Poliție (Europol), publicat în M. Of., Partea I, nr. 185 din 22.03.2012, disponibil pe pagina de internet http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea_55_2012_cooperarea_romaniei_oficiul_european_politie_europol.php, consultat la data de 27.08.2013.

2. Colegiul European de Poliție – CEPOL

Decizia 2000/820/JAI⁷ a Consiliului, Colegiul European de Poliție (CEPOL), având statutul de agenție a Uniunii Europene și sediul la Bramshill⁸.

Decizia 2005/681/JAI⁹ a Consiliului prin care se abroga Decizia 2000/820/JAI și instituie un Colegiu European de Poliție ca succesor al celui CEPOL înființat prin Decizia 2000/820/JAI¹⁰.

CEPOL funcționează *ca o rețea, reunind institutele naționale de formare din statele membre, ale căror sarcini includ formarea înalților responsabili de poliție și care cooperează strâns în acest scop*¹¹.

3. Magistrații de legătură

Acțiunea Comună 96/277/JAI din 22 aprilie 1996, adoptată de Consiliu în baza art. K.3 din TUE, privind crearea unui cadru pentru schimbul de magistrați de legătură, în scopul îmbunătățirii cooperării judiciare între statele membre.

Magistrații de legătură au rolul de a desfășura orice activitate care urmărește să favorizeze și să accelereze, în special prin stabilirea de contacte directe cu serviciile competente și cu autoritățile judiciare ale statului gazd, membre ale Uniunii Europene¹², toate formele de cooperare judiciară în materie penală și civilă, după caz¹³. Magistrații de legătură pot desfășura de asemenea, conform art. 2 alin. (2) din Acțiunea Comună, pe baza acordurilor încheiate între statul membru care-i trimite și statul membru gazd, orice activitate destinată să asigure funcțiile de schimb de

⁷ Jurnalul Oficial seria L 336 30.12.2000, p.1.

⁸ Sediul Cepol a fost stabilit la prin Decizia 2004/567/JAI la Bramshill, inițial sediul oficial fiind stabilit temporar la Copenhaga.

⁹ Jurnalul Oficial Seria L 256 01.10.2005, p. 63-70.

¹⁰ Colegiul European de Poliție (CEPOL) disponibil pe pagina de internet http://europa.eu/legislation_summaries/justice_freedom_security/police_customs_cooperation/114006a_ro.htm, consultat în 08.08.2013

¹¹ Art. 1, pct. 2 Decizia 2005/681/JAI disponibil pe pagina de internet <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:256:0063:01:RO:HTML>, consultat în 08.08.2013

¹² Acțiunea comună din 22 aprilie 1996¹² adoptată de Consiliu în temeiul art. K3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind crearea unui cadru pentru schimbul de magistrați de legătură, în scopul îmbunătățirii cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene, publicat în JOUE L 105/ 27.04.1996, disponibil pe pagina de internet <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31996F0277:RO:NOT>.

¹³ Art. 2 alin. (1), Acțiunea comună 96/277/JAI 22 aprilie 1996.

informații și de date statistice, cu scopul de a favoriza cunoașterea reciprocă a sistemelor respective și a bazei de date juridice ale statelor interesate, precum și relațiile dintre profesiile juridice proprii fiecărui stat membru.

România a adoptat Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 123/2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene, prin care se creează “cadrul juridic pentru trimiterea, pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale, a unor magistrați de legătură în state membre ale Uniunii Europene sau, dacă este cazul, și în state terțe, în aplicarea Acțiunii comune din 22 aprilie 1996”¹⁴.

4. Rețeaua Judiciar European în materie penală

Rețeaua Judiciar Europeană a fost creată prin Acțiunea comună a Consiliului din 22 iunie 1998¹⁵, modificată prin Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciar Europeană¹⁶, reprezintă o rețea de puncte de contact judiciare între statele membre.

Crearea Rețelei Judiciare Europene a avut ca punct de plecare Acțiunea comună 96/277/JAI a Consiliului din 22 aprilie 1996. Rețeaua Judiciar Europeană are rolul de a facilita stabilirea de legături între punctele de contact din statele membre în scopul intensificării cooperării între statele membre, în special în cadrul acțiunilor de combatere a formelor grave de criminalitate. De asemenea Rețeaua Judiciar Europeană organizează reuniuni periodice ale reprezentanților statelor membre și furnizează informații concise de natură juridică și practică privind sistemele judiciare și procedurale din statele membre¹⁷.

La nivelul țării noastre, reprezentarea la RJE este reglementată de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 123/2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene. Tot în dreptul intern relevant este și Ordinul nr. 608/C/2010 al

¹⁴ Art. 3 Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 123/2007

¹⁵ Acțiunea comună din 22 iunie 1998¹⁵ adoptată de Consiliu în temeiul art. K3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, de creare a unei Rețele Judiciare Europene, publicat în JOUE L 191/07.07.1998, disponibil pe pagina de internet <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31998F0428:RO:NOT>.

¹⁶ Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciar Europeană publicat în JOUE L 348 din 24/12/2008 disponibil pe pagina de internet <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:348:0130:0134:RO:PDF>.

¹⁷ Art. 3 și 4 Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008

Ministrului Justiției, care reglementează modul în care este organizat Rețeaua Judiciară Română.

5. Unitatea Europeană de Cooperare Judiciară – Eurojust

În 2002 a fost instituit, prin Decizia nr. 2002/187/JAI¹⁸, Eurojust cu scopul de a promova și a ameliora coordonarea investigațiilor și urmărilor penale desfășurate de autoritățile judiciare competente din statele membre ale Uniunii Europene, atunci când acestea se confruntă cu forme grave de criminalitate organizată și transfrontalieră.

Eurojust este alcătuit din 28 de membri naționali, câte unul din fiecare stat membru al Uniunii, cu funcția de procurori, judecatori sau ofițeri de poliție cu o competență echivalentă, și care sunt detașați în conformitate cu normele sistemului de drept din care provin.

Art. 4 din Decizia nr. 2002/187/JAI stabilește domeniile de competență ale Eurojust și sunt avute în vedere: „tipurile de criminalitate și infracțiunile pentru care Europol are oricând competența de a acționa, criminalitatea informatică, fraudă și corupția și orice fapt penal care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, spălarea produselor infracțiunii, infracțiuni împotriva mediului, participarea la o organizație criminală, în sensul Acțiunii comune 98/733/JAI a Consiliului din 21 decembrie 1998¹⁹ privind incriminarea participării la o organizație criminală în statele membre ale Uniunii Europene”²⁰.

¹⁸ Decizia Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, publicat în JO nr. 63 din 6.03.2002, disponibil pe pagina: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32002D0187:RO:NOT>, consultat în 23.08.2013, modificat prin Decizia 2009/426/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind consolidarea Eurojust și de modificare a Deciziei 2002/187/JAI de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate disponibil pe pagina: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:138:0014:01:RO:HTML>.

¹⁹ Acțiunea comună 98/733/JAI din 21 decembrie 1998, adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind incriminarea participării la o organizație criminală în statele membre ale Uniunii Europene, publicat în JO L 351 din 29.12.1998, disponibil pe pagina: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31998F0733:RO:NOT>.

²⁰ Art. 1 al Acțiunii comune 98/733/JAI a Consiliului din 21 decembrie 1998 definește "organizația criminală" ca fiind o asocieră structurată, a mai mult de două persoane, stabilită în timp, care acționează concertat în vederea comiterii de infracțiuni pasibile de o pedeapsă privativă de libertate sau de aplicarea unei măsuri de siguranță privative de libertate de maximum patru ani, sau de o pedeapsă mai severă, indiferent dacă aceste infracțiuni

Potrivit art. 13 pct. 2 din Decizia nr. 2002/187/JAI „în cadrul cercetărilor și al urmărilor penale, implicând două sau mai multe state membre, obiectivele Eurojust sunt următoarele:

- promovarea și ameliorarea coordonării între autoritățile competente ale statelor membre cu privire la cercetările și urmările penale în statele membre, ținând cont de oricare cerere formulată de o autoritate competentă a unui stat membru și de orice informație furnizată de un organ competent, în temeiul dispozițiilor adoptate în cadrul tratatelor;
- ameliorarea cooperării dintre autoritățile competente ale statelor membre, în special prin facilitarea punerii în aplicare a asistenței judiciare internaționale și a executării cererilor de extradare;
- susținerea, în orice alt fel, a autorităților competente din statele membre, pentru a consolida eficiența cercetărilor și a urmărilor penale”.

Decizia 2009/426/JAI privind Eurojust prevede instituirea de către statele membre, până la 4 iunie 2011, a unui sistem național de coordonare Eurojust pentru a asigura coordonarea eforturilor depuse de:

- (a) *corespondenții naționali ai Eurojust;*
- (b) *corespondentul național al Eurojust pe probleme legate de terorism;*
- (c) *corespondentul național al Rețelei Judiciare Europene și cel mult trei puncte de contact ale Rețelei Judiciare Europene;*
- (d) *membrii naționali sau punctele de contact din Rețeaua echipelor comune de anchetă și din rețelele instituite prin Decizia 2002/494/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 de înființare a unei rețele europene de puncte de contact cu privire la persoane vinovate de genocid, crime împotriva umanității și crime de război, prin Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din sârăria de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile și prin Decizia 2008/852/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind un punct de contact pentru combaterea corupției²¹.*

La nivelul legislației noastre, Decizia privind Eurojust a fost transpusă de *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.123/2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene, aprobată cu modificări prin Legea nr. 85/2008, cu*

reprezintă un scop în sine sau un mijloc de obținere a unor avantaje materiale și, după caz, de influențare ilegală a funcționării autorităților publice.

²¹ Art. 12 din Decizia nr. 2002/187/JAI.

modificările și completările ulterioare. Legea nr. 35/2012 pentru modificarea și completarea OUG123/2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene transpune Decizia 2009/426/JAI privind Eurojust.

Membrul național român la Eurojust are locul de muncă la sediul Eurojust, unde exercită toate competențele prevăzute în Decizia 2002/187/JAI privind Eurojust. El prezintă ministrului Justiției, până la data de 1 februarie a fiecărui an pentru anul precedent, un raport referitor la activitatea Biroului român la Eurojust și poate fi chemat pentru a informa comisiile juridice și comisiile pentru afaceri europene ale celor două Camere ale Parlamentului României despre activitatea desfășurată.

6. Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale UE – Frontex

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004²², instituie Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, cu sediul la Varșovia.

Frontex are rolul de a „coordona cooperarea operativă între statele membre în domeniul gestionării frontierelor externe, asistă statele membre la formarea polițiilor de frontieră naționale, inclusiv la stabilirea standardelor comune de formare, efectuează analize ale riscurilor, urmărește progresul cercetărilor relevante pentru controlul și supravegherea frontierelor externe, asistă statele membre în situațiile care impun o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, furnizează statelor membre sprijinul necesar pentru organizarea operațiunilor comune de returnare”²³.

Poliția de Frontieră Română organizează și coordonează, în zona de competență la frontiera externă, prin *Punctul Național de Contact Frontex din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, activități sub egida Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, denumit în*

²² Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene publicat în Jurnalul oficial Seria L 349 din 25.11.2004, disponibil pe pagina de internet <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32004R2007:RO:NOT>.

²³ Art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004

continuare Agenția Frontex, pe teritoriul României, conform Regulamentului (CE) nr. 2.007/2004²⁴.

7. Oficiul European de Luptă Antifraudă – OLAF

Decizia Comisiei din 28 aprilie 1999 352/CE, CECO, Euratom, instituie Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și înlocuiește Grupul operativ de coordonare a combaterii fraudei preluându-i toate îndatoririle.

Misiunea OLAF este de a proteja interesele financiare ale Uniunii Europene prin investigarea fraudei, corupției și a altor activități ilegale, de a detecta și investiga probleme grave legate de îndeplinirea atribuțiilor profesionale de către personalul instituțiilor Uniunii, probleme care ar putea conduce la declanșarea unor proceduri disciplinare sau penale și nu în ultimul rând OLAF trebuie să sprijine Comisia Europeană în dezvoltarea și implementarea instrumentelor privind prevenirea și descoperirea fraudelor.

În îndeplinirea atribuțiilor sale OLAF beneficiază de buget și administrație proprii. Regulamentul nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)²⁵ eficientizează acțiunile OLAF prin asigurarea independenței oficiului în îndeplinirea sarcinilor ce îi revin. Tot conform acestui regulament directorul OLAF are atribuția de a declanșa o investigație din proprie inițiativă sau la solicitarea unui stat membru sau a instituției sau organismului în cauză.

În România, instituția de contact cu Oficiul European de Luptă Antifraudă o constituie Departamentul pentru luptă antifraudă – DLAF. Departamentul a fost înființat prin OUG 49/2005 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale²⁶ în scopul consolidării cadrului normativ privind lupta împotriva fraudei pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene în România și

²⁴ Art. 21 alin. 1, lit. s), OUG nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, publicat în Monitorul Oficial nr 351 din 29 iunie 2001.

²⁵ Regulamentul nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) publicat în Jurnalul oficial Seria L 136 din 31.05.1999, disponibil pe pagina de internet <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31999R1073:RO:NOT>.

²⁶ Ordonanța de urgență nr. 49 din 1 iunie 2005 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale Monitorul Oficial nr. 517 din 17 iunie 2005, disponibil pe pagina de internet <http://www.antifrauda.gov.ro/docs/ro/legislatie/OUG%20nr%2049.pdf>.

“efectuează controlul obținerii, derulării sau utilizării fondurilor provenite din programele de asistență ale Uniunii Europene, în vederea identificării de nereguli, având în calitate de organ de constatare, în privința fraudelor ce afectează interesele financiare ale Uniunii Europene în România, astfel cum sunt definite în Ordonanța Guvernului nr. 79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător, aprobat cu modificări prin Legea nr. 529/2003, cu modificările și completările ulterioare”²⁷. Legea nr. 61/2011 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF²⁸ modifică OUG 49/2005 și acordă personalitate juridică DLAF.

8. Parchetul European

În 7 iulie 2013 Comisia a adoptat Propunerea de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European, COM(2013)²⁹ cu misiunea de a combate infracțiunile care aduc atingere intereselor Uniunii Europene.

Art. 86 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene constituie temeiul juridic necesar pentru acest nou sistem de urmărire penală la nivelul Uniunii, al cărui scop este de a corecta deficiențele regimului actual de asigurare a respectării legii bazat exclusiv pe eforturi naționale și de a spori consistența și coordonarea acestora³⁰.

Conform Propunerii de Regulament, Parchetul European este instituit ca organism al Uniunii cu structură descentralizată și personalitate juridică. Misiunea Parchetului European este combaterea infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii și are în acest sens competența de a cerceta, urmări și de a trimite în judecată autorilor și coautorilor infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene. Astfel, Parchetul european va avea puteri autonome de cercetare

²⁷ Art. 7 lit. b), Ordonanța de urgență nr. 49 din 1 iunie 2005

²⁸ Legea nr. 61/2011 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru lupta antifraudă – DLAF, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331/12.05.2011, disponibil pe pagina de internet

<http://www.antifrauda.gov.ro/docs/ro/legislatie/L6111MOF.pdf>, consultat în 09.09.2013.

²⁹ COM (2013), 534 final, Bruxelles, 17.07.2013, 534 final, 2013/0255 (APP) disponibil pe pagina de internet

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2013:0534:FIN:RO:HTML>.

³⁰ Comisia europeană, Propunere de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European Bruxelles, 17.7.2013 COM(2013) 534 final, 2013/0255 (APP), disponibil pe pagina de internet <http://www.ipexl.eu/IPEXL-WEB/home/home.do>.

îi urm rire penal inclusiv capacitatea de a desf ura cercet ri în cazurile transfrontaliere sau deosebit de complexe.

Structura propus de Comisie este format din Procurorul European, adjuncții acestuia, personalul care îi sprijin în îndeplinirea sarcinilor lor precum i procurorii europeni delegați, stabiliți în statele membre.

Parchetul European este condus de Procurorul European, care conduce i organizeaz activit țile parchetului, fiind sprijinit în activitatea sa de patru adjuncți. Procurorul European este numit de Consiliu, cu aprobarea Parlamentului European, pentru un mandat de opt ani care nu poate fi reînnoit.

Procurorii europeni delegați sunt îns rcinați s efectueze cercet rile i urm ririle penale, sub conducerea i supravegherea Parchetului European, ei sunt ale i de c tre Procurorul European dintr-o list de ce puțin trei candidați prezentat de statul membru sau de statele membre vizate. Procurorul european delegat, ca i Procurorul European de altfel, este ales dintre personalit țile care ofer toate garanțiile de independență i care întrunesc cerințele cerute pentru exercitarea celor mai înalte funcții jurisdicționale i experiența relevant ca procuror.

România a adoptat Hot rârea nr. 60/2013 cu privire la propunerea de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European COM (2013) 534 final³¹.

Comisia juridic , de numiri, disciplin , imunit și i valid ri i Comisia pentru Afaceri Europene, în vederea exercit rii controlului parlamentar cu privire la un proiect de act legislativ, conform atribuțiilor stabilite prin Protocolul (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității i proporționalității, au considerat c Propunerea de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European respect principiile proporționalității i subsidiarității, dar c pentru conformitatea cu dispozițiile legislației naționale referitoare la organizarea judiciar național i, în speță , cu modul de dobândire a calității de magistrat (procuror) se propune eliminarea urm toarei sintagme: "... în cazul în care, la data numirii ca procuror european delegat, acesta nu avea deja acest statut." din teza a III-a a alin. 2 al

³¹ Publicat în [Monitorul Oficial, Partea I nr. 667 din 31 octombrie 2013](http://www.dreptonline.ro/legislatie/hotarare_60_2013_propunere_regulament_consiliu_instituire_parchetul_european_com_2013_534_final.php), disponibil pe pagina de internet http://www.dreptonline.ro/legislatie/hotarare_60_2013_propunere_regulament_consiliu_instituire_parchetul_european_com_2013_534_final.php.

art. 10 - Numirea și eliberarea procurorilor europeni delegați, textul fiind modificat astfel:

„(2) Procurorii europeni delegați întrunesc condițiile cerute pentru exercitarea celor mai înalte funcții jurisdicționale și o experiență relevantă ca procuror. Independența lor trebuie să fie dincolo de orice îndoială. Statele membre își desemnează procurorul european delegat dintre procurorii având acest statut, potrivit dreptului intern”.

Se realizează această propunere în Hotărârea nr. 60/2013, considerându-se necesar ca „selectarea procurorului european delegat să nu se poată face decât din rândul procurorilor care au dobândit acest statut conform dreptului național, respectiv, în cazul României, numai prin concurs de admitere în magistratură. În caz contrar, dobândirea în mod automat a statutului de procuror, potrivit dreptului intern, odată cu dobândirea calității de procuror european delegat, ar reprezenta o ingerință în organizarea judiciară a statelor membre, încălcând principiul subsidiarității”³².

³²Hotărârea nr. 60/2013 cu privire la propunerea de Regulament al Consiliului de instituire a Parchetului European COM (2013) 534 final.

